

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyň Mgr. Zdeňky Winklerové a JUDr. Aleny Bílkové věci

žalobkyně: **UIP, Ltd.**
sídlem 605 Third Avenue, 17th flr, New York, NY 10158
Spojené státy americké
zastoupená advokátem Mgr. Janem Balarinem
sídlem Eliášova 922/21, 160 00 Praha 6

proti
žalované: **Česká spořitelna, a. s.**, IČO 45244782
sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Muzikářem, LL. M.
sídlem Křižovnické náměstí 193/2, 110 00 Praha 1

o zaplacení 992 829 841 Kč s příslušenstvím, o námitce podjatosti soudce Obvodního soudu pro Prahu 4 Mgr. Dušana Doubka, ve věci sp. zn. 20 C 182/2010,

takto:

Soudce Obvodního soudu pro Prahu 4 Mgr. Dušan Doubek **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí této věci.

Odůvodnění:

1. Žalovaná podáním ze dne 6. 4. 2022 vznesla z procesní opatrnosti (mimo jiné) námitku podjatosti v záhlaví uvedeného soudce s odůvodněním, že se o důvodu podjatosti soudce dozvěděla dne 23. 3. 2020 (*pozn. nařízeného soudu: správně má být 23. 3. 2022*) po doručení usnesení ze dne 22. 3. 2022, č. j. 20 C 182/2010-2398. Tímto rozhodnutím obvodní soud připustil, aby do řízení vstoupila na místo dosavadní žalobkyně společnost Ramupilo SE, IČO 11888261, kde členem dozorčí rady je JUDr. J. V., který řadu let (minimálně od roku xxx do roku xxx) vykonával funkci přisedícího xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx. JUDr. J. V. takto byl ve formálním vztahu k soudcům trestního úseku tohoto soudu. Žalovaná nemůže vyloučit, že JUDr. J. V. se mohl dostat do přímého či zprostředkovaného kontaktu i Mgr. Dušanem Doubkem, který do trestního úseku přešel v roce 2014. Žalobce přitom o tomto veřejně dohledatelném formálním vztahu JUDr. J. V. k soudcům trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 4 musí vědět a žalovaná se domnívá, že jedním - pokud ne jediným - účelem návrhu na procesní nástupnictví je vytvoření formálního důvodu pro případné vyloučení soudce v nadepsané věci. Ačkoliv se samozřejmě může jednat pouze o formální a nepřímé vztahy, objektivně samotná existence těchto vztahů je způsobilá formálně naplňovat důvody pro vyloučení soudce ve smyslu § 14 odst. 1 o. s. ř.
2. Společnost Ramupilo SE k námitce podjatosti uvedla, že námitku podjatosti soudce nevznáší, nemá žádnou informaci, že by se JUDr. V. a Mgr. Dušan Doubek kdy setkali, nemá ani žádné informace, které by naznačovaly změnu poměrů Mgr. Dušana Doubka k věci samé.
3. Žalobkyně odkázala na vyjádření společnosti Ramupilo SE.

4. Soudce Obvodního soudu pro Prahu 4 Mgr. Dušan Doubek ke vznesené námitce podjatosti uvedl, že JUDr. J. V. nezná, správa soudu mu sdělila, že byl přisedícím v senátu xxx do xxx, kdy mu skončil mandát. Není si vědom, že by s JUDr. J. V. přišel do styku, nemůže však vyloučit, že by v ojedinělém případě mohl být i členem senátu ve věci vedeném Mgr. Dušanem Doubkem, taková eventualita nemá a nemůže mít vliv na jeho rozhodovací činnost. Dodal, že nemá jakýkoliv relevantní poměr k věci, účastníkům ani zástupcům.
5. O návrhu na vyloučení soudce rozhoduje podle § 16 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) nadřízený soud v senátu, což je v tomto případě Městský soud v Praze.
6. Námitka podjatosti soudce byla uplatněna včas ve smyslu § 15a odst. 2 o. s. ř., neboť z obsahu námítky podjatosti vyplývá, že se žalovaná o důvodech ke vznesení této námítky dozvěděla až dne 23. 3. 2022.
7. Podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky č. 2/1993 Sb. nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci.
8. Podle ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
9. Platí, že vyloučení soudce z důvodu podjatosti představuje výjimku z dané záruky [srov. např. *nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 307/03 ze dne 27. 5. 2004 (N 76/33 SbNU 243)*], kterou lze aplikovat jen ze skutečně závažných důvodů, které soudci zcela zjevně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Nd 134/2001 ze dne 8. 8. 2011, sp. zn. 21 Nd 126/2005 ze dne 5. 8. 2005, sp. zn. 32 Nd 446/2017 ze dne 5. 3. 2018*), neboť soudce je nutno pokládat za nestranného, dokud není prokázán opak - *viz např. rozsudky Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ve věci Pullar proti Spojenému království ze dne 10. června 1996, č. stížnosti 22399/93, ve věci Piersack proti Belgii ze dne 1. října 1982, č. stížnosti 8692/79 či ve věci De Cubber proti Belgii ze dne 26. října 1984, č. stížnosti 9186/80*.
10. Subjektivní hledisko účastníka řízení, jakkoliv může být podnětem ke zkoumání podjatosti, samo o sobě k dovození podjatosti soudce nestačí, musí existovat opodstatněná obava, že není zcela nestranný [srov. např. *nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 722/05 ze dne 7. 3. 2007, či usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 187/10 ze dne 26. 7. 2012*]. Závěr o podjatosti je tedy namístě teprve tehdy, je-li evidentní, že pro poměr k věci, k účastníkům či k jejich zástupcům nebude soudce schopen dostát své zákonné povinnosti rozhodovat nestranně, tedy přesáhne-li pochybnost o nepodjatosti určitou intenzitu [*ke tomu srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001*].
11. Vztah soudce k věci nebo účastníkům, příp. jejich zástupcům, je třeba v daném případě posoudit ze dvou vzájemně se prolínajících hledisek, a to jaká je povaha tohoto vztahu a zda se jedná o zjevně intenzivní (např. bezprostřední, určitým způsobem individualizovaný) vztah (*viz např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001*). Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednáváné věci. Tak je tomu v případě, kdy soudce sám by byl účastníkem řízení, ať na straně žalobce či na straně žalovaného, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem, než z dokazování při jednání. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak nepřátelský. V úvahu přichází i vztah ekonomické závislosti, např. v souvislosti s vědeckou či jinou publikační činností

soudce, v souvislosti se správou vlastního majetku soudce apod. – viz např. *rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 432/2010 ze dne 17. 2. 2010, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 4. 2012, sen. zn. 29 NSČR 26/2012, uveřejněné pod číslem 85/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2017 sp. zn. 25 Cdo 4852/2016.*

12. Žalovaná shledává důvod podjatosti v tom, že člen dozorčí rady společnosti, o níž je navrhováno, aby vstoupila na místo žalobkyně, byl po dlouhá léta přísedícím u Obvodního soudu pro Prahu 4 a existuje tak formální vztah mezi přísedícím a soudcem.
13. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobkyně podala návrh na vstup společnosti Ramupilo SE do řízení dle § 107a o. s. ř., o tomto návrhu není doposud rozhodnuto, neboť usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. 3. 2022, č. j. 20 C 182/2010-2398, bylo zrušeno rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2022, č. j. 29 Co 174/2022-2430. Společnost Ramupilo SE tak není účastníkem tohoto řízení, neboť tím by se stala pouze tehdy, pokud by usnesení soudu o tom, že se připoustí její vstup na stranu žalobkyně, nabylo právní moci. *Shodně viz Drápal, L. a kol. Občanský soudní řád I, II. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 737, marg. č. 4, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2005, sp. zn. 29 Odo 47/2005, publikované pod R 64/2007 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, nebo ze dne 21. 4. 2020, sp. zn. 26 Cdo 708/2020 a další.*
14. Lze tak konstatovat, že není tvrzena a z obsahu spisu ani nevyplývá žádná skutečnost, která by nasvědčovala tomu, že by soudce měl jakýkoliv vztah k účastníkům řízení (tj. společností UIP, Ltd. či Česká spořitelna, a. s.) nebo jejich zástupcům.
15. Relevantní vztah soudce k věci pak nelze dovodit ani z toho, že žalobkyně navrhla, aby do řízení na její místo nastoupila společnost, u níž členem dozorčí rady je bývalý přísedící Obvodního soudu pro Prahu 4. Jednak nelze předjímat, zda tímto řízením budou zájmy uvedené společnosti dotčeny a jednak důvod pochybovat o nepodjatosti soudce totiž musí mít nejen konkrétní skutkový důvod, ale i svou míru. Míra „důvodu pochybovat“ musí být přiměřená. Nestačí, že lze vysledovat vztahovou linku mezi soudcem a jeho věcí. Aby byla určitá vztahová linka důvodem podjatosti, musí být její význam pro soudce dostatečně intenzivní. Soudci jsou totiž profesionály zvyklými rutinně rozhodovat věci na základě relativně objektivních kritérií a v rámci toho jsou za běžných okolností obvykle schopni se oprostit od svých subjektivních pocitů, postojů a inklinací. Stejně tak je zcela běžné, že opakovaně přicházejí v souvislosti s výkonem své profese do styku s lidmi, které znají a k nimž je nezřídka pojí profesní přátelství. Teprve u nadkritické intenzity vztahu soudce k věci lze o podjatosti uvažovat (*viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018 č. j. 16 KSS 1/2018-207*). Z obsahu spisu navíc vyplývá, že vztah mezi uvedeným přísedícím a rozhodujícím soudcem je jen formální (práce pro stejný soud), osobně se neznají, vztahové řetězce založené na vzájemném zastupování soudců trestního úseku jsou pak složité a svědčí jen o existenci vzdáleného zprostředkovaného profesního prvku. Jedná se tedy o natolik volný vztah soudce k věci, že nelze dovozovat splnění zákonných podmínek pro odnětí věci zákonnému soudci. "
16. Nadřízený soud, aniž nařizoval jednání (§ 16 odst. 3 věta druhá o. s. ř.), neshledal, že by ve věci byly naplněny podmínky § 14 odst. 1 o. s. ř. pro vyloučení soudce Obvodního soudu pro Prahu 4 Mgr. Dušana Doubka z projednávání a rozhodnutí této věci. Z dosavadního průběhu řízení, obsahu spisu ani z vyjádření jmenovaného soudce nelze dovozovat, že by měl zájem na určitém výsledku řízení (tj. že by jeho právní poměry mohly být rozhodnutím v této věci dotčeny), příp. že by měl jakýkoli jiný než profesní vztah k věci či k účastníkům a předestřené námitky povinné tak nejsou způsobilé vyvrátit předpoklad nestrannosti uvedené soudce.
17. Nadřízený soud proto rozhodl dle § 16 odst. 1 o. s. ř., jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 17. srpna 2022

JUDr. Blanka Kapitánová v. r.
předsedkyně senátu